

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

ARREST

**nr. 234.890 van 30 mei 2016
in de zaak A. 217.773/IX-8772**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tom De Sutter
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Koning Albertlaan 128
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen:

 het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Bart Martel en Aube Wirtgen
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 99
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen:

1. Marc VAN ASCH
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Karel Van Alsenoy
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 A. Dansaertstraat 92
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. Pascal LOUAGE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stijn Van Hulle
 kantoor houdend te 8400 Oostende
 Archimedesstraat 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen
3. Geert DE WOLF
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Stijn Verbist en Lize Vandersteegen
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Graaf van Hoornestraat 51
 bij wie woonplaats wordt gekozen
4. Karin DE ROO
 woonplaats kiezend te 9810 Nazareth
 Klapstraat 4

5. Pieter Jan VERVOORT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ann Coolsaet
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Arthur Goemaerelei 69
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 8 december 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:
- het besluit van de Vlaamse Regering van 9 oktober 2015 ‘houdende benoeming van drie effectieve bestuursrechters bij het Milieuhandhavingscollege’;
 - het besluit van de Vlaamse Regering van 9 oktober 2015 ‘houdende benoeming van twee effectieve bestuursrechters bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen en betreffende de rangschikking van de geschikt bevonden kandidaten in een wervingsreserve voor de duur van 2 jaar’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met verzoekschriften van 23 december 2015 hebben Marc Van Asch en Pascale Louage gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

Met een verzoekschrift van 28 december 2015 heeft Karin De Roo gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

Met verzoekschriften van 29 december 2015 hebben Geert De Wolf en Pieter Jan Vervoort gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 april 2016.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Bart Martel en advocaat Toon Moonen, *loco* advocaat Aubert Wirtgen, die verschijnen voor de verwerende partij, advocaat Stijn Van Hulle, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, advocaat Lize Vandersteegen, die verschijnt voor de derde tussenkomende partij en advocaat Ann Coolsaet, die verschijnt voor de vijfde tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Decretaal en reglementair kader

3.1.1. Bij decreet van 21 december 2007 ‘tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI ‘Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen’ werd bij het Vlaams Ministerie van Leefmilieu, Natuur en Energie een Milieuhandhavingscollege opgericht als een administratief rechtscollege zoals bedoeld in artikel 161 van de Grondwet.

Luidens het toen ingevoegde artikel 16.4.19, § 2, van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ doet dit administratief rechtscollege uitspraak over “het beroep dat wordt ingesteld tegen een beslissing van de gewestelijke entiteit houdende de oplegging van een alternatieve of een exclusieve bestuurlijke geldboete”.

In artikel 16.4.21, §§ 1 en 2, van het decreet van 5 april 1995 werd bepaald dat het Milieuhandhavingscollege samengesteld was uit een voorzitter en een ondervoorzitter en uit vier effectieve en vier plaatsvervangende bijzitters. De voorzitter en de ondervoorzitter moesten minstens aan de volgende voorwaarden voldoen: 1° jurist zijn, 2° veertig jaar oud zijn op het ogenblik van hun benoeming en 3° een grondige kennis hebben van en tien jaar ervaring hebben in het domein van het Vlaamse milieurecht. De bijzitters moesten minstens aan de volgende voorwaarden voldoen: 1° veertig jaar oud zijn op het ogenblik van hun benoeming, 2° in het bezit zijn van een universitair diploma of een hiermee gelijkgesteld diploma en 3° tien jaar ervaring hebben in het domein van het Vlaamse milieubeleid of milieurecht.

In artikel 16.4.21, § 4, van het decreet van 5 april 1995 werd bepaald dat de Vlaamse Regering de leden van het Milieuhandhavingscollege benoemde, alsook dat het mandaat van de leden een duur van zes jaar had en hernieuwbaar was.

3.1.2. Bij het decreet van 23 december 2010 ‘houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur’ werd artikel 16.4.21 van het decreet van 5 april 1995 vervangen. Het nieuwe artikel 16.4.21, § 10, luidde:

“De Vlaamse Regering benoemt de bestuursrechters van het Milieuhandhavingscollege, na advies van de Vlaamse Hoge Raad voor de Milieuhandhaving. Hun mandaat heeft een duur van zes jaar, en is hernieuwbaar.

Uiterlijk negentig dagen voor hun mandaat verstreken is als bestuursrechter van het Milieuhandhavingscollege, kan de Vlaamse Regering beslissen om het mandaat van een bestuursrechter van het Milieuhandhavingscollege niet te verlengen.

De beslissing mag niet indruisen tegen de onafhankelijkheid van het Milieuhandhavingscollege of van de individuele bestuursrechters ervan, noch betrekking hebben op de inhoudelijke aspecten van de door het Milieuhandhavingscollege genomen beslissingen.

Als de Vlaamse Regering uiterlijk negentig dagen voor het mandaat verstrijkt geen beslissing neemt om het mandaat niet te verlengen, wordt het mandaat stilzwijgend verlengd.”

3.2. Hoofdstuk VIII van Titel IV van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening betreft de Raad voor Vergunningsbetwistingen, een administratief rechtscollege opgericht bij decreet van 27 maart 2009 en bevoegd onder meer voor beroepen tot vernietiging van stedenbouwkundige vergunnings-, validerings- en registratiebeslissingen.

Vóór de wijziging bij decreet van 4 april 2014 bestond deze Raad uit door de Vlaamse Regering voor het leven benoemde raadsleden onder wie een voorzitter. Deze Raad kon desgevallend worden bijgestaan door aanvullende raadsleden.

Om tot raadslid te worden benoemd, diende aan de volgende voorwaarden te worden voldaan: 1° houder zijn van een masterdiploma in de rechten, 2° minstens zevenendertig jaar oud zijn op het ogenblik van de benoeming, 3° een grondige kennis hebben van en minstens tien jaar nuttige ervaring hebben in het domein van het Vlaamse recht betreffende de ruimtelijke ordening en 4° een grondige kennis hebben van procesvoering en rechtsbescherming in bestuurlijke aangelegenheden.

4. Bij decreet van 4 april 2014 worden “de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges” geregeld (BS 1 oktober 2014).

Luidens de memorie van toelichting bij het ontwerp van dit decreet is het doel “om de bestaande en toekomstige Vlaamse bestuurlijke rechtscolleges die nu hun eigen manier van werken hebben met een eigen struc-

tuur, reglementering, procedure en personeel, te laten samenwerken om zo te komen tot een efficiënt geheel” (*Parl.St.* Vl.Parl. 2013-14, nr. 2383/1, 17).

Artikel 66 van het decreet van 4 april 2014 heft het hiervóór vermelde artikel 16.4.21 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ op. Artikel 84 van hetzelfde decreet heft onder meer de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening op met betrekking tot de samenstelling van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

De artikelen 49 tot 63 van het decreet van 4 april 2014 regelen de rechtspositie van de bestuursrechters. Ze zijn in werking getreden op 1 november 2014.

De Vlaamse Regering benoemt de effectieve bestuursrechters voor het leven bij een Vlaams bestuursrechtscollege op voordracht van de algemene vergadering van de Vlaamse bestuursrechtscolleges (artikel 49, § 1, eerste lid).

De benoemingsvoorwaarden zijn minstens de volgende: 1° houder zijn van het diploma van licentiaat of master in de rechten; 2° een grondige kennis hebben van en minstens tien jaar nuttige ervaring hebben in de domeinen van het Vlaamse recht inzake ruimtelijke ordening en van het Vlaamse milieurecht; 3° een grondige kennis hebben van procesvoering en rechtsbescherming in bestuurlijke of rechterlijke aangelegenheden (artikel 49, § 1, tweede lid).

Luidens de memorie van toelichting (*Parl.St.* Vl.Parl. 2013-14, nr. 2383/1, 17-18 en 48-49) zijn deze benoemingsvoorwaarden noodzakelijk om verschillende redenen:

“- omwille van de multi-inzetbaarheid van de bestuursrechters in de verschillende domeinen waarvoor de Vlaamse bestuursrechtscolleges bevoegd zijn. Een bestuursrechter van een bepaald bestuursrechtscollege kan ter beschikking van een ander bestuursrechtscollege worden gesteld (met uitzondering van een aantal categorieën bestuursrechters);

- omdat de bestuursrechter zeer goed in staat moet zijn om standpunten in te nemen of beslissingen te nemen inzake procedurebetwistingen aangezien hij vaak zal geconfronteerd worden met advocaten die proceduremiddelen zullen inroepen.”

Artikel 91, § 1, van het decreet van 4 april 2014 voorziet in een overgangsregeling voor de bestuursrechters die op de datum van inwerkingtreding van het decreet zijn aangesteld bij het Milieuhandhavingscollege. Deze luidt als volgt:

“De bestuursrechters die op de datum van inwerkingtreding van dit decreet aangesteld zijn bij het Milieuhandhavingscollege, blijven aangesteld als effectief of plaatsvervangend bestuursrechter bij hun rechtscollege met behoud van de mandaatregeling en de bezoldigingsregeling die ze genoten overeenkomstig de regeling die van toepassing was voor de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, totdat ze op rust worden gesteld, ontslag nemen of ontslag krijgen.

Uiterlijk negentig dagen voor het mandaat van de bestuursrechters, vermeld in het eerste lid is verstreken, kan de Vlaamse Regering beslissen om het mandaat van bestuursrechter niet te verlengen.

De beslissing mag niet indruisen tegen de onafhankelijkheid van het Milieuhandhavingscollege of van de individuele bestuursrechters ervan, noch betrekking hebben op de inhoudelijke aspecten van de door het Milieuhandhavingscollege genomen beslissingen. Als de Vlaamse Regering uiterlijk negentig dagen voor het mandaat van de bestuursrechters, vermeld in het eerste lid verstrijkt, geen beslissing neemt om het mandaat niet te verlengen, wordt het mandaat stilzwijgend verlengd.”

IV. Feiten

5.1. Verzoekster wordt bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 benoemd tot ondervoorzitter van het Milieuhandhavingscollege, met ingang van 1 september 2009 en voor een mandaat van zes jaar.

5.2. Op 8 mei 2015 beslist de Vlaamse Regering de mandaten van de effectieve en plaatsvervangende bestuursrechters van het Milieuhandhavingscollege niet te verlengen.

Deze beslissing steunt in het bijzonder op de volgende motieven:

“Gelet op het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 16.4.21, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en vervangen bij het decreet van 23 oktober 2010;

Gelet op het decreet van 4 april 2015 [lees: 2014] betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, artikel 91, § 1;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 betreffende de benoeming van de leden van het Milieuhandhavingscollege, vermeld in artikel 16.4.21 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;

[...]

Overwegende dat voormelde bestuursrechters, bij het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 15 mei 2009, met toepassing van artikel 16.4.21, § 10, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna het ‘DABM’ te noemen), werden ‘benoemd’ in een mandaat met een duur van zes jaar, met ingang van 1 september 2009;

Overwegende dat de huidige bestuursrechters van het MHHC derhalve zijn aangesteld in een mandaat, dat verstrijkt op 31 augustus 2015;

Overwegende dat het decreet van 4 april 2015 [lees: 2014] betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna het ‘DBRC-decreet’ te noemen), in werking is getreden op 1 november 2014;

Overwegende dat artikel 91, § 1, eerste lid van het DBRC-decreet, bepaalt dat de bestuursrechters die op de datum van inwerkingtreding van dit decreet aangesteld zijn bij het MHHC, aangesteld blijven als effectief of plaatsvervangend bestuursrechter bij hun rechtscollege met behoud van onder meer de mandaatregeling die ze genoten overeenkomstig de regeling die van toepassing was voor de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, totdat ze op rust worden gesteld, ontslag nemen of ontslag krijgen;

Overwegende dat artikel 91, § 1, tweede en derde lid, van het DBRC-decreet, bepaalt dat de Vlaamse regering uiterlijk negentig dagen voor het verstrijken van het mandaat van de bestuursrechters bij het MHHC, kan beslissen om het huidig mandaat van bestuursrechter niet te verlengen voor zover de beslissing tot niet verlenging niet indruist tegen de onafhankelijkheid van het MHHC of van de individuele bestuursrechters, noch betrekking heeft op de inhoudelijke aspecten van de voor het MHHC genomen beslissingen; dat, als de Vlaamse regering uiterlijk negentig dagen voor het mandaat van de bestuursrechters verstrijkt geen beslissing neemt om het mandaat niet te verlengen, het mandaat stilzwijgend wordt verlengd; dat, bijgevolg, de beslissing om het mandaat van een bestuursrechter bij het MHHC niet te verlengen, uitdrukkelijk moet worden genomen;

Overwegende dat artikel 16.4.21, § 10, tweede en derde lid, DABM, een regeling voorschrijft die identiek is aan de voormelde regeling van artikel 91, § 1, tweede en derde lid, van het DBRC-decreet; dat die regeling krachtens artikel 91, § 1, eerste lid, DBRC-decreet overigens toepasselijk is gebleven op het

mandaat van de voormelde effectieve en plaatsvervangende bestuursrechters bij het MHHC;

Overwegende dat de Vlaamse Regering bij besluiten van 28 september 2012 heeft beslist de heer [L. J.] en de heer [J. N.], bestuursrechters bij het MHHC, verder in dienst te houden na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar; dat de voormelde bestuursrechters, met toepassing van artikel 16.4.21, § 11, tweede lid, DABM, in dienst kunnen blijven tot maximaal de einddatum van het lopende mandaat; dat hun mandaat bijgevolg zal verstrijken op 31 augustus 2015;

Overwegende dat met het DBRC-decreet werd beoogd om tot een eenvormige regeling te komen voor de Vlaamse bestuursrechtscolleges (waaronder het MHHC en de Raad voor Vergunningsbetwistingen ('RvVb')), opdat deze op het vlak van, onder meer, hun organisatie, werking en (de rechtspositie van) hun personeel, zo veel als mogelijk op elkaar zouden worden afgestemd; dat hetzelfde geldt voor de rechtspositieregeling van de bestuursrechters; dat de decreetgever zodoende beoogde te komen tot een daadwerkelijke verhoging van de efficiëntie en effectieve rechtspraak; dat hij aldus wenste te remediëren aan de onoverzichtelijkheid op vlak van organisatie en procedures die aanleiding geven tot rechtsonzekerheid bij de burger; dat de beoogde eenvormigheid ertoe strekt de rechtsbescherming te verhogen;

Overwegende dat de decreetgever onder meer beoogde de rechtspositieregeling van de bestuursrechters van het MHHC en de RvVb, die op heden onderling zeer divers zijn, te vervangen door een uniforme rechtspositieregeling voor de bestuursrechters van het MHHC en de RvVb;

Overwegende dat de decreetgever er aldus onder meer in heeft voorzien dat voortaan alle bestuursrechters bij deze twee Vlaamse bestuursrechtscolleges, dus ook bij het MHHC, voor het leven worden benoemd, naar analogie met de regeling die op vandaag ook geldt voor de rechters van de rechterlijke orde (cf. artikel 152 van de Grondwet); dat die wijziging ertoe strekt de onafhankelijkheid van de bestuursrechters nog beter te waarborgen;

Overwegende dat de decreetgever erin heeft voorzien dat de bestuursrechters die voortaan bij het MHHC of de RvVb benoemd kunnen worden, zullen moeten kunnen aantonen dat zij beschikken over een 'voldoende expertise' in verschillende domeinen, meer bepaald in de domeinen van het Vlaamse recht inzake ruimtelijke ordening en van het Vlaamse milieurecht, en de procesvoering en rechtsbescherming in bestuurlijke of rechterlijke aangelegenheden; dat met die vereiste van 'voldoende expertise' in verschillende domeinen, de decreetgever vooreerst wenste te anticiperen op de ruimere bevoegdheden die in de toekomst zullen worden toegekend aan het MHHC en de RvVb; dat, immers, met de inwerkingtreding van het Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna het 'Omgevingsvergunningsdecreet' te noemen), de RvVb bevoegd zal worden voor het omgevingsvergunningscontentieux; dat met de inwerkingtreding van het Decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (hierna het 'Handhavingsdecreet' te noemen) het MHHC tot het zgn. 'Handhavingscollege' zal worden hervormd, nu het uitspraak zal moeten doen over de exclusieve en alternatieve bestuurlijke geldboetes en voordeelontnemingen, zowel deze als vermeld in Titel XVI, Hoofdstuk IV, Afdeling IV van het DABM, als deze vermeld in de

artikelen 6.2.2, 6.2.6 en 6.2.11, § 4, VCRO; dat de Vlaamse regering bijgevolg, in navolging van de decreetgever, het nodige moet doen om te garanderen dat de ‘voldoende expertise’ die de MHHC (en de RvVb) moet kenmerken opdat dit (deze) Vlaamse bestuursrechtscollege(s) beschouwd kan (kunnen) worden als noodzakelijk voor de uitoefening van de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, structureel gewaarborgd is;

Overwegende dat de decreetgever, met deze vereiste van ‘voldoende expertise’ in de verschillende domeinen, ook beoogde om efficiëntiewinsten op te tekenen in de Vlaamse bestuursrechtscolleges, aangezien de bestuursrechters inzetbaar zullen zijn bij zowel de RvVb als het (M)HHC; dat hiervoor in voorkomend geval wel de in het DBRC-decreet voorziene regeling van de terbeschikkingstelling van bestuursrechters in acht moet worden genomen; dat dit onder meer veronderstelt dat de bestuursrechter over voldoende kennis beschikt in de domeinen waarvoor het Vlaams bestuursrechtscollege, waaraan hij ter beschikking wordt gesteld, bevoegd is.

Overwegende dat op 31 augustus 2015, het lopende mandaat van twee bestuursrechters bij het MHHC verstrijkt, omdat zij, gezien hun leeftijd, op rust zijn gesteld; dat de Vlaamse regering op 24 april 2015 heeft beslist twee functies van bestuursrechter bij de RvVb vacant te verklaren opdat de totale dossierinstroom bij de RvVb op een kwalitatieve manier en binnen een redelijke termijn kan worden verwerkt,

Overwegende, in het licht van al wat voorafgaat en gelet op het verstrijken van de mandaten van de voormelde effectieve en plaatsvervangende bestuursrechters bij het MHHC op 31 augustus 2015, dat de Vlaamse regering de door decreetgever beoogde uniformiteit van de rechtspositieregeling van de bestuursrechters bij de Vlaamse bestuursrechtscolleges vermag na te streven zowel tussen die Vlaamse bestuursrechtscolleges onderling als a fortiori binnen eenzelfde Vlaams bestuursrechtscollege; dat zij, bijgevolg, kan besluiten om de mandaten van de effectieve en plaatsvervangende bestuursrechters bij het MHHC, bij het verstrijken ervan, niet te verlengen.

Overwegende dat de beslissing om de mandaten van de effectieve en plaatsvervangende bestuursrechters bij het MHHC niet te verlengen bij het verstrijken ervan, mede steunt op de uitdrukkelijke wil van de decreetgever om – gezien de hervorming van de Vlaamse bestuursrechtscolleges en om de onafhankelijkheid van de bestuursrechters te versterken – de functie van bestuursrechter te laten invullen middels een benoeming voor het leven;

Overwegende dat het voorgaande des te meer geldt, nu de opdracht van de bestuursrechters bij het MHHC in de nabije toekomst zal wijzigen en verbreden in vergelijking met de huidige opdracht, gelet op de uitbreiding van de bevoegdheid van het MHHC; dat de decreetgever uitdrukkelijk voorgeschreven heeft dat ook de bestuursrechters bij het MHHC over een ‘voldoende expertise’ dienen te beschikken in de domeinen van het Vlaamse recht inzake ruimtelijke ordening en van het Vlaamse milieurecht, en de procesvoering en rechtsbescherming in bestuurlijke of rechterlijke aangelegenheden; dat niet al de voormelde effectieve en plaatsvervangende bestuursrechters bij het MHHC hebben moeten aantonen over ‘voldoende expertise’ in al die domeinen te beschikken;

Overwegende dat de Vlaamse regering bij het nemen van een beslissing om de mandaten van de bestuursrechters bij het MHHC, bij het verstrijken ervan, al dan niet (en al dan niet stilzwijgend) te verlengen en die functies – desgevallend zonder vacantverklaring en open oproep – al dan niet opnieuw in te laten vullen door (desgevallend stilzwijgende) verlengingen van de mandaten van de mandaathoudende bestuursrechters bij het MHHC, rekening vermag te houden met de artikelen 10, 11, 13 en 161 van de Grondwet en artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen; dat het in artikel 10 en 11 van de Grondwet vervatte gelijkheidsbeginsel en het verbod van discriminatie immers vereisen dat aan eenieder een gelijke toegang tot het openbaar ambt wordt gewaarborgd; dat dit beginsel de overheid niet alleen verplicht verschillende kandidaten objectief te vergelijken en voorrang te geven aan de meest geschikte kandidaat maar bovendien verplicht deze kandidaten aan te wijzen na daartoe een behoorlijke oproep te hebben gedaan met inachtneming van het transparantiebeginsel; dat het, gelet op de uitbreiding van de bevoegdheden van het MHHC en de door de decreetgever in functie daarvan gestelde vereisten inzake ‘voldoende expertise’ in verschillende domeinen, derhalve, teneinde het gelijkheidsbeginsel te waarborgen en teneinde structureel te verzekeren dat het MHHC over het hoogst mogelijke niveau van ‘voldoende expertise’ beschikt dat de MHHC moet kenmerken, past om de mandaten van de voormelde effectieve en plaatsvervangende bestuursrechters, bij het verstrijken ervan, niet opnieuw voor een termijn van zes jaar te verlengen;

Overwegende dat de functies van drie effectieve bestuursrechters bij het Milieuhandhavingscollege vacant kunnen worden verklaard; dat er vervolgens een oproep tot kandidaat-bestuursrechters en selectie kan plaatsvinden;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 16.4.21, § 11, vierde lid, DABM, de effectieve en plaatsvervangende bestuursrechters hun functie blijven uitoefenen, totdat in hun vervanging is voorzien.”

Deze beslissing, die onder meer het mandaat van verzoekster van effectieve bestuursrechter bij het Milieuhandhavingscollege niet verlengt, wordt door verzoekster niet met een beroep tot nietigverklaring bestreden.

5.3. In het Belgisch Staatsblad van 29 april 2015 wordt een bericht bekendgemaakt betreffende een oproep tot kandidaatstelling voor twee functies van bestuursrechter bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

In het Belgisch Staatsblad van 13 mei 2015 wordt een bericht bekendgemaakt betreffende een oproep tot kandidaatstelling voor drie functies van bestuursrechter bij het Milieuhandhavingscollege.

5.4. Op 4 mei 2015 stelt de algemene vergadering van de Vlaamse bestuursrechtscolleges de samenstelling vast van de selectiecommissie voor de selectie van bestuursrechters bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Voorts bekrachtigt de algemene vergadering het selectiereglement dat door de selectiecommissie is “vastgelegd”. Dit selectiereglement bepaalt met betrekking tot de selectieprocedure onder meer het volgende:

“De selectiecommissie vergelijkt de kandidaten op basis van de drie volgende inhoudelijke selectiecriteria:

1° een grondige kennis hebben van de domeinen van het Vlaamse recht inzake ruimtelijke ordening en van het Vlaamse milieurecht, gewogen aan de hand van een factor 0,4;

2° een grondige kennis hebben van procesvoering en rechtsbescherming in bestuurlijke of rechterlijke aangelegenheden, gewogen aan de hand van een factor 0,4;

3° het beschikken over de noodzakelijke gedragsgerichte competenties, gewogen aan de hand van een factor 0,2.

Alleen de kandidaten die in totaal minstens 60% behalen, zijn geslaagd en de selectiecommissie zal alleen deze kandidaten ‘geschikt bevinden’, als ‘batig’ beoordelen en rangschikken.

Daarnaast moet elke kandidatuur voldoen aan de decretale ontvankelijkheidsvoorwaarden.

De selectiecommissie selecteert de kandidaten op voormelde selectiecriteria door organisatie van de hiernavolgende selectieproef.”

De selectieproef, waarvan sprake, omvat luidens het selectiereglement een cv-screening, een schriftelijke proef met inbegrip van een praktijkgerichte case, een “psychologische proef - assessment”, een jurygesprek en een interview met de algemene vergadering van de Vlaamse bestuursrechtscolleges.

Het tijdspad voor deze selectieproef wordt eveneens vastgesteld.

Met betrekking tot de schriftelijke proef bepaalt het selectiereglement het volgende:

“Onder meer ter beoordeling van hun grondige kennis in de domeinen van het Vlaamse recht inzake ruimtelijke ordening en van het Vlaamse milieurecht

en hun grondige kennis van procesvoering en rechtsbescherming in bestuurlijke of rechterlijke aangelegenheden, organiseert de selectiecommissie, bijgestaan door één of meerdere externe deskundigen, een schriftelijke proef.

Om de schriftelijke proef af te leggen beschikken de kandidaten over 3 uur tijd die ingaat op het tijdstip bepaald in de oproepingsbrief van de selectiecommissie.

De kandidaten krijgen gedurende de schriftelijke proef alle noodzakelijke documentatie, met inbegrip van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, ter beschikking die nodig is om de schriftelijke proef af te leggen.

Het is niet toegelaten andere informatiebronnen te raadplegen dan de documentatie die de selectiecommissie ter beschikking stelt.

Alleen kandidaten die voor de schriftelijke proef minstens 60% behalen, worden toegelaten tot het vervolg van de selectieprocedure.”

5.5. Op 21 mei 2015 stelt de algemene vergadering van de Vlaamse bestuursrechtscolleges ook de samenstelling vast van de selectiecommissie voor de functies van bestuursrechter bij het Milieuhandhavingscollege. Het bekrachtigde selectiereglement bepaalt met betrekking tot de selectieprocedure en de selectieproef wezenlijk hetzelfde als hetgeen hiervóór *sub* 5.4 is vermeld.

Er wordt tevens een tijdspad voor de selectieproef vastgesteld en het eerder vastgestelde tijdspad voor de selectie van bestuursrechters bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen wordt daaraan aangepast.

5.6. Met brieven van 25 mei 2015 stelt verzoekster zich kandidaat voor de functie van bestuursrechter bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, alsook bij het Milieuhandhavingscollege.

5.7. Met een e-mail van 12 juni 2015 wordt verzoekster door de beheerder van de dienst van de bestuursrechtscolleges ervan in kennis gesteld dat de selectiecommissie heeft aangenomen dat haar kandidaatstelling voor de functie van bestuursrechter bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen voldoet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden. Verzoekster wordt uitgenodigd voor de schriftelijke proef die zal plaatsvinden op 23 juni 2015.

Met een e-mail van 16 juni 2015 wordt de voormelde uitnodiging bevestigd en wordt gepreciseerd dat verzoekster zich ten laatste om 9.00 u. dient aan te melden.

5.8. Eveneens met een e-mail van 16 juni 2015 wordt verzoekster door de voornoemde beheerder ervan in kennis gesteld dat de selectiecommissie heeft aangenomen dat haar kandidaatstelling voor de functie van bestuursrechter bij het Milieuhandhavingscollege voldoet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden. Verzoekster wordt uitgenodigd voor de schriftelijke proef op 23 juni 2015 om 9.00 u.

5.9. Op 23 juni 2015 heeft één schriftelijke proef plaats voor de selectie van bestuursrechters.

5.10. Met brieven van 3 juli 2015 stelt de voorzitter van de selectiecommissie verzoekster ervan in kennis dat zij geen 60% van de punten behaalde op de schriftelijke proef, zodat zij niet kan worden toegelaten tot het vervolg van de selectieprocedure, noch voor de selectie van bestuursrechters bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, noch voor de selectie van bestuursrechters bij het Milieuhandhavingscollege.

Verzoekster bestrijdt de desbetreffende beslissingen, alsook de op dat moment nog niet genomen “navolgende beslissingen waarbij tot benoeming zou worden overgegaan in de vacante functies van bestuursrechter in de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Milieuhandhavingscollege” met een op 31 augustus 2015 ingesteld beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing bij de Raad van State (zaak A. 216.831/IX-8701).

5.11. Na het jurygesprek beslist de selectiecommissie op 2 september 2015 om niet af te wijken van “de quoteringen, per selectiecriterium en in totaliteit, die zijn toegekend aan de kandidaten doorheen de selectieproef”. Zij verklaart de hierna vermelde kandidaten die in totaal minstens 60% hebben behaald, als “ge-

slaagd voor de selectieproef”. Zij bevindt “enkel deze kandidaten als geschikt en als batig beoordeeld” en zij stelt hun rangschikking als volgt vast:

- voor de functie van bestuursrechter bij het Milieuhandhavingscollege:

1. Pieter Jan Vervoort;
2. Pascal Louage;
3. Geert De Wolf;
4. Marc Van Asch.

- voor de functie van bestuursrechter bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen:

1. Pieter Jan Vervoort;
2. Karin De Roo;
3. Pascal Louage;
4. Geert De Wolf;
5. Marc Van Asch.

5.12. Op 10 september 2015 heeft het interview plaats met de algemene vergadering van de Vlaamse bestuursrechtscolleges.

Op 16 september 2015 beslist de algemene vergadering niet af te wijken van “de gemotiveerde beoordeling, quoterings en rangschikking van de kandidaten door de selectiecommissie”.

Op 24 september 2015 draagt zij Pascal Louage, Geert De Wolf en Marc Van Asch voor – in die volgorde – ten aanzien van de drie openstaande functies van effectieve bestuursrechter bij het Milieuhandhavingscollege en Pieter Jan Vervoort en Karin De Roo – eveneens in die volgorde – ten aanzien van de twee openstaande functies van effectieve bestuursrechter bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

5.13. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 9 oktober 2015 worden Pascal Louage, Geert De Wolf en Marc Van Asch benoemd tot effectieve bestuursrechters bij het Milieuhandhavingscollege.

Bij besluit van de Vlaamse Regering van dezelfde datum worden Pieter Jan Vervoort en Karin De Roo benoemd tot effectieve bestuursrechters bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Pascal Louage, Geert De Wolf en Marc Van Asch worden als “geschikt bevonden, maar niet benoemde, kandidaten” opgenomen in een wervingsreserve voor de duur van twee jaar.

Deze besluiten maken respectievelijk het eerste en het tweede voorwerp uit van de voorliggende vordering.

5.14. Bij arrest nr. 234.394 van 14 april 2016 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing in de zaak A. 216.831/IX-8701, omdat niet is voldaan aan de voorwaarde van de spoedeisendheid.

V. Verzoeken tot tussenkomst

6. Pieter Jan Vervoort en Karin De Roo zijn begunstigden van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 oktober 2015 ‘houdende benoeming van twee effectieve bestuursrechters bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen en betreffende de rangschikking van de geschikt bevonden kandidaten in een wervingsreserve voor de duur van 2 jaar’. Bij dit besluit worden zij immers benoemd tot effectieve bestuursrechters bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Pascal Louage, Geert De Wolf en Marc Van Asch zijn begunstigden van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 oktober 2015 ‘houdende benoeming van drie effectieve bestuursrechters bij het Milieuhandhavingscollege’. Bij dit besluit worden zij immers benoemd tot effectieve bestuursrechters bij het Milieuhandhavingscollege. Zij zijn ook begunstigden van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 oktober 2015 ‘houdende benoeming van twee effectieve

bestuursrechters bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen en betreffende de rangschikking van de geschikt bevonden kandidaten in een wervingsreserve voor de duur van 2 jaar’ in de mate zij bij dit besluit als geschikt bevonden maar niet benoemde kandidaten worden gerangschikt en opgenomen in een wervingsreserve voor de duur van twee jaar.

Al deze begunstigden hebben er belang bij dat de voorliggende vordering geheel of – wat Pieter Jan Vervoort en Karin De Roo betreft – minstens ten dele wordt afgewezen.

Hun respectieve verzoeken tot tussenkomst in het administratief kort geding dienen te worden ingewilligd.

VI. Verzoek tot samenvoeging

7. Verzoekster merkt op dat het voorwerp van het voorliggende beroep “reeds deel uit[maakt]” van het beroep in de zaak A. 216.831/IX-8701. Zij suggereert dat beide zaken samen kunnen worden behandeld.

8. In de zaak A. 216.831/IX-8701 heeft de Raad van State bij arrest nr. 234.394 van 14 april 2016 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de toen bestreden beslissingen verworpen. In het kader van de thans voorliggende vordering tot schorsing is een samenvoeging met die zaak niet meer mogelijk.

VII. Ontvankelijkheid van de vordering

9. De verwerende partij, de vierde en de vijfde tussenkomende partij werpen respectievelijk in hun nota en in hun verzoekschriften tot tussenkomst een exceptie van onontvankelijkheid van de vordering op. Zij laten gelden dat er een gebrek aan samenhang is tussen de bestreden besluiten, zodat ze niet in één verzoekschrift kunnen worden bestreden. De vierde tussenkomende partij is

daarenboven van oordeel dat verzoekster haar belang bij het beroep in de mate dat het gericht is tegen het tweede bestreden besluit, niet afdoende aantoonde.

10. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over deze ontvanke-
lijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze
excepties zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen
van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het
geval is.

VIII. Schorsingsvoorwaarden

11. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de
Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen
onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling
ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel
wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie*
kan verantwoorden.

IX. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoekster

12.1. Verzoekster zet uiteen dat zij zich bewust is van de vaste
rechtspraak van de Raad van State dat een moreel nadeel in de regel kan worden
hersteld door de genoegdoening die een gebeurlijke vernietiging van de bestreden
beslissing met zich meebrengt.

Zij meent evenwel dat er in dit geval bijzondere omstandigheden
zijn waarmee rekening moet worden gehouden, namelijk “de gevolgen van de
bestreden beslissing gezien de stopzetting van haar mandaat binnen het(zelfde)
Milieuhandhavingscollege”, alsook “haar leeftijd”.

12.2. Verzoekster betoogt dat zij sinds 1 september 2009 bestuursrechter is in het Milieuhandhavingscollege en dat zij op grond van haar hoedanigheid van ondervoorzitter waarnemend voorzitter was van dat college van 1 september 2013 tot en met 14 april 2014. Zij haalt de gunstige beoordeling aan van haar toenmalige kandidaatstelling zoals ze werd vermeld in de nota van 15 mei 2009 aan de Vlaamse Regering. Zij brengt ook in herinnering dat zij voorheen, tussen 2000 en 2009, lid is geweest van het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Zij stelt voorts dat zij vanaf 1 januari 2015 als bestuursrechter ter beschikking werd gesteld van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en dat op grond van deze terbeschikkingstelling moet worden aangenomen dat zij over voldoende kennis beschikt in de domeinen waarvoor de Raad voor Vergunningsbetwistingen bevoegd is.

Verzoekster wijst erop dat zij 57 jaar is en “in de herfst van haar professionele loopbaan”. Volgens haar zullen in de nabije toekomst geen functies van bestuursrechter bij het Milieuhandhavingscollege vacant worden verklaard.

Zij stelt dat zij beschikt over “de langstdurende ervaring van alle bestuursrechters in het Milieuhandhavingscollege en de Raad voor Vergunningsbetwistingen”, dat zij als ondervoorzitter en waarnemend voorzitter van het Milieuhandhavingscollege “in erg aanzienlijke mate [heeft] bijgedragen tot de ontwikkeling van het nieuw administratief rechtcollege en de opbouw van de rechtspraak in hetzelfde rechtcollege” en dat zij “[a]ls ondervoorzitter en waarnemend voorzitter van het Milieuhandhavingscollege [...] meer dan andere bestuursrechters [heeft] bijgedragen tot de voorbereiding en ontwikkeling van de [nieuwe] structuur, op structureel en procedureel vlak, en de concrete opstart ervan”.

12.3. Verzoekster argumenteert dat de bestreden besluiten “niet anders [kunnen] dan zowel intern als extern als desavouering worden beschouwd van het door haar uitgeoefende mandaat in het Milieuhandhavingscollege (én de Raad voor Vergunningsbetwistingen [...])”. Dit is volgens haar des te meer het geval

doordat zij is beoordeeld door collega-bestuursrechters van de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Zij stelt dat “[d]e reputatieschade binnen de beperkte professionele omgeving [...] enorm [is]”.

Volgens verzoekster creëren de bestreden besluiten de perceptie dat zij ongeschikt is als bestuursrechter in de Vlaamse bestuursrechtscolleges en zal deze perceptie doorwerken bij het zoeken naar een nieuwe professionele betrekking. De moeilijkheid om een dergelijke betrekking te vinden zal nog worden versterkt door haar leeftijd. Door de bestreden besluiten wordt zij uitgesloten van een laatste kans op een benoeming voor het leven binnen het Milieuhandhavingscollege.

Verzoekster wijst op de ernstige materiële en financiële gevolgen, aangezien zij haar inkomen uit arbeid verloren ziet gaan en zij gelet op haar leeftijd weinig tot geen uitzicht heeft op een vergelijkbare, nieuwe voltijdse betrekking. De bestreden besluiten hebben ook “een bijzonder ernstige weerslag op [haar] sociale en familiale identiteit”.

12.4. Verzoekster laat voorts nog gelden dat uit de zaak A. 212.392/IX-8374 die zij bij de Raad van State aanhangig heeft gemaakt, is gebleken dat de vroegere beslissing om aan haar voorbij te gaan als nieuwe tijdelijke voorzitter van het Milieuhandhavingscollege, manifest onwettig was. Zij stelt dat het morele leed dat haar door de thans bestreden besluiten wordt aangedaan, alsook de zeer ernstige en onherroepelijke verstoring van de normale voortzetting van haar beroepsloopbaan die eruit voortvloeit, met alle materiële en financiële gevolgen vandien, door die voorgaande gebeurtenissen nog worden versterkt.

12.5. Ten slotte stelt verzoekster – nog altijd onder de rubriek van haar verzoekschrift die betrekking heeft op de spoedeisendheid van haar vordering – dat geen belangenafweging in de weg staat van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Beoordeling

13. Zoals *sub* 11 hiervóór in herinnering is gebracht, kan krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen indien, onder meer, “de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring”.

In de parlementaire voorbereiding van de voormelde wettelijke bepaling is te lezen dat “[d]e spoedeisendheid zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 13).

14. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’. Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij bij de Raad van State toevalt om aan de zaak eigen en specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een (voortdurende) tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

15. In dit geval voert verzoekster een moreel nadeel aan dat naar haar oordeel de spoedeisendheid van haar vordering verantwoordt, gelet op de aanwezigheid van bijzondere omstandigheden, namelijk de “desavouering” van het door haar uitgeoefende mandaat en haar leeftijd.

De omstandigheid dat verzoekster voorheen lid was van het Milieuhandhavingscollege en daarin zelfs de functie van ondervoorzitter en, tij-

delijk, van waarnemend voorzitter uitoefende, neemt niet weg dat aan het mandaat dat zij toen bekleedde inmiddels een einde werd gesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2015, dat door verzoekster overigens niet met een beroep tot nietigverklaring werd bestreden.

De selectieprocedures voor de vacante functies van bestuursrechter bij het Milieuhandhavingscollege en bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen die tot de bestreden besluiten hebben geleid, gaan in het licht van de nieuwe organisatie van de Vlaamse bestuursrechtscolleges bij decreet van 4 april 2014 uit van “de multi-inzetbaarheid van de bestuursrechters in de verschillende domeinen waarvoor de Vlaamse bestuursrechtscolleges bevoegd zijn” (memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet ‘betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges’, *Gedr.St.* VI.Parl. 2013-2014, nr. 2383/1, 17-18 en 48-49). De selectievoorwaarden vereisen thans onder meer een grondige kennis van het Vlaamse milieurecht én van het Vlaamse recht inzake ruimtelijke ordening. Ten tijde van de aanstelling van verzoekster als ondervoorzitter van het Milieuhandhavingscollege gold naast een leeftijdsvoorwaarde en de vereiste hoedanigheid van “jurist”, het vereiste “tien jaar ervaring [te] hebben in het domein van het Vlaamse milieubeleid of milieurecht”.

Gelet op deze gewijzigde selectievoorwaarden, dient de vaststelling dat verzoekster niet slaagde voor de schriftelijke proef van de nieuwe selectieprocedure en bijgevolg niet voor benoeming in aanmerking kwam, terwijl andere kandidaten wél werden benoemd objectief gezien geen “desavouering” uit te maken van haar vroegere prestaties, die dan nog haar verdere professionele kansen zou beperken. Voorts blijkt uit niets dat de door verzoekster subjectief ervaren reputatieschade niet zou kunnen worden goedge maakt door een eventueel vernietigingsarrest.

16. Volgens verzoekster sluiten de bestreden besluiten haar uit van een laatste kans op een benoeming voor het leven bij het Milieuhandhavingscollege, in acht genomen haar leeftijd van 57 jaar.

Verzoekster kan daarin niet worden bijgevalen. De door haar geambieerde functie van bestuursrechter kan – zo blijkt uit artikel 53 van het reeds genoemde decreet van 4 april 2014 – in de regel worden uitgeoefend tot de leeftijd van 67 jaar. Alvast een eventuele vernietiging van de bestreden besluiten zou ertoe kunnen leiden dat verzoekster alsnog een nieuwe kans op een benoeming tot bestuursrechter voor het leven verkrijgt.

17. Verzoekster laat ook gelden dat zij ernstige materiële en financiële gevolgen ondergaat. Opdat zou zijn voldaan aan de schorsingsvoorwaarde van de spoedeisendheid is evenwel vereist dat verzoekster aannemelijk maakt dat indien zij moet wachten op een uitspraak over het beroep tot nietigverklaring zij “zich in een toestand [dreigt] te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen”. Zulks blijkt evenwel niet uit haar uiteenzetting.

18. Dat de bestreden besluiten ook “een bijzonder ernstige weerslag [hebben] op [haar] sociale en familiale identiteit” wordt dan weer niet verduidelijkt en gestaafd in het verzoekschrift.

19. De zaak A. 212.392/IX-8374, waaraan door verzoekster wordt gerefereerd en die, met toepassing van artikel 30, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 14*quinquies* van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, heeft geleid tot de vernietiging van het besluit van 21 maart 2014 van de Vlaamse Regering waarbij L. J. werd benoemd tot voorzitter van het Milieuhandhavingscollege, doet aan het voorgaande niets af.

20. Ook de omstandigheid, ten slotte, dat naar de woorden van verzoekster “geen belangenafweging in de weg [staat] aan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing” toont de spoedeisendheid van de vordering niet aan.

21. Uit wat voorafgaat volgt dat niet voldaan is aan de schorsingsvoorwaarde van de spoedeisendheid.

22. Derhalve is niet voldaan aan alvast één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn opdat de vordering tot schorsing zou kunnen worden ingewilligd.

23. Bijgevolg dient in de huidige stand van de rechtspleging niet te worden ingegaan op de vraag van verzoekster *in fine* van haar verzoekschrift, die voortkomt uit de door haar aangevoerde middelen, om de neerlegging te bevelen van “de verbeteringen van de leden van de selectiecommissie van haar schriftelijke proef” en van “een overzicht van de quoterings van alle (sub)vragen van alle kandidaten door de verschillende correctoren”. Om dezelfde reden dient voorts nog evenmin te worden ingegaan op haar suggestie om “[v]oor zover als nodig” aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de bestaanbaarheid van artikel 49 van het reeds genoemde decreet van 4 april 2014 met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met de artikelen 145, 146 en 161 van de Grondwet.

X. Belangenafweging

24. De vierde tussenkomende partij vraagt om de toepassing van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Zij argumenteert dat het kennelijk onevenredig zou zijn om de benoemingen van de effectieve bestuursrechters bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen te schorsen, omdat verzoekster daartoe onvoldoende belang aantoont.

25. Aangezien niet is voldaan aan alvast één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn opdat de vordering tot schorsing zou kunnen

worden ingewilligd, moet niet worden ingegaan op deze vraag van de vierde tussenkomende partij om overeenkomstig artikel 17, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State over te gaan tot een afweging van de bij de zaak betrokken belangen.

XI. Anonimisering

26. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt verzoekster dat bij de publicatie van het arrest “haar identiteit en de naam van de gemeente” niet worden opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De tussenkomst van Marc Van Asch, Pascal Louage, Geert De Wolf, Karin De Roo en Pieter Jan Vervoort in het administratief kort geding wordt toegestaan.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 mei 2016,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bert Thys